יום א', ג' בטבת תשס"ד (28 בדצמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שבוע שמח ושבוע טוב!

העוד אבינו חי?

=אז אמר השטן: הנצור הזה, איך אוכל לו?
איתו האומץ וכשרון המעשה, וכלי מלחמה, תושיה ועצה לו.
ואמר: לא אטול כוחו, לא רסן אשים ומֶתֶג,
ולא מורך אביא בתוכו, ולא ידיו ארפֶּה כמִקדם.
רק זאת אעשה: אכהה מוחו – ושכח שאיתו הצדק.= [נתן אלתרמן]

"ויחל משה את פני ה' אלוקיו ויאמר... למה יאמרו מצרים לאמור ברעה הוציאם להרוג אותם בהרים ולכַלותם מעל פני האדמה, שוב מחרון אפֶּך והינחם על הרעה לעַמֶּך. זכור לאברהם ליצחק ולישראל עבָדֶיך אשר נשבעת להם בָּך... אַרְבֶּה את זרעכם ככוכבי השמיים וכל הארץ הזאת אשר אמרתי אתן לזרעכם ונחלו לעולם." [שמות ל"ב 13-11] – בשעה שהתחנן משה בפני ה', אחרי חטא העגל, שהוא יסלח לעמו.

שואל המדרש, למה הזכיר כאן משה שלושת האבות? בין התשובות:
אמר ר' אבין: אמר הקב"ה למשה, אני מבקש מִיָּדְךָ כשם שביקשתי מסדום – עשרה. העמד לי מהם עשרה צדיקים ואיני מכלה אותם. אמר [משה]: רבון העולם, אני מעמיד לך, הרי: אני ואהרון ואלעזר ואיתמר ופינחס ויהושע וכַּלֵב. אמר לו האלוקים: הרי [זה] שבעה; והיכן השלושה [החסרים]? לא היה יודע משה מה לעשות. אמר לו משה: רבון העולם, חיים הם המתים? [כלומר, האם אוכל לכלול ב'מניין' גם אלה שאינם איתנו עוד?] אמר לו [הקב"ה למשה] הן. אמר [משה], אם חיים הם המתים – "זכור לאברהם, ליצחק ולישראל", הרי עשרה, לכך הזכיר שלושת האבות. [בראשית רבה מ"ד ו']

שואל כאן משה להשם יתברך, האם אני יכול להתייחס למתים כאילו הם חיים? ותשובתו של הקב"ה היא – שאם תוכל להבטיח לי שגם בעיני העם הם חיים, כלומר שבני ישראל עדיין יונקים מדבקותם בי של אבות האומה, אזי הם מצטרפים למניין העשרה. "וינָחֶם ה' על הרעה אשר דיבר לעשות לעמו." [שמות ל"ב 14]

לפני כשבוע, בערב חנוכה, נכנסתי לחנות הפרחים שאנו נוהגים לקנות בה וראיתי, בתור קישוט על מדפי החנות, פסלים בדמות "סֶנטה קלאוז". זו הפעם הראשונה שראיתי כאלה דברים אצלו בחנות. בעלי הבית הם משפחה מסורתית. כאשר שאלתי את פשר דבר הימצאותם בחנות, הוא הסביר שבסה"כ זה אמור לעזור לו למשוך ציבור רחב יותר לקנות אצלו – מעין כלי לקידום מכירות. ניסיתי להזכיר לו שליהודים יש "תכנית עבודה" אחרת, ולפסלים אלה אין מקום – לא אצלו בחנות ולא ב"אג'נדה" של העם היהודי. כל מה שהצלחתי לעשות היה אך להביך אותו. לבסוף הוא אומר לי, "תשמע, אילו ה' רצה שפסלים אלה לא יהיו אצלי, הוא היה שולח מישהו לחנות כדי לקנותם ולהוציאם מהחנות." "הבנתי", אמרתי לו. "וכמה ישלם אותו איש כדי לקנות ולהוציא...?" בעוד שהוא בדק את המחירים, הוצאתי את כרטיס האשראי שלי ושילמתי לו את ה- 180ש"ח שהוא ביקש. גורלם של הפסלים? לקחתי אותם למגרש החניה שמאחורי החנות, שיברתי אותם על הרצפה,

"לדוד מזמור, לה' הארץ ומלואה, תבל ויושבי בה." [תהלים כ"ד 1]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **ראשון**

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

יום א', ג' בטבת תשס"ד (28 בדצמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

והשלכתי אותם לאשפה. אינני אומר שהם עבודה זרה, אלא נסיון נוסף של השטן "**ושכח שאיתו הצדק.**"

"לדוד מזמור, לה' הארץ ומלואה, תבל ויושבי בה." [תהלים כ"ד 1]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **ראשון**

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל